

Lovforslag nr. L 170. Fremsat den 26. februar 2003 af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tandpleje m.v.

(Større valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen)

§ 1

I lov om tandpleje m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 19. marts 2001, foretages følgende ændringer:

1. §§ 2 og 3 affattes således:

»§ 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre alle børn og unge under 18 år med bopæl i kommunen adgang til vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for færdiggørelse af påbegyndte behandlinger ud over det fyldte 18. år.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvordan man nærmere vil tilrettelægge tandplejetilbuddet i henhold til stk. 1, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Unge på 16 og 17 år har ret til vederlagsfri ungdomstandpleje i privat tandlægepraksis efter eget valg. Selv om kommunalbestyrelsen har besluttet at tilrettelægge tandplejen for unge på 16 og 17 år hos praktiserende tandlæger, kan disse unge i stedet vælge at modtage det kommunale tandplejetilbud på kommunal klinik, såfremt kommunen har oprettet en sådan.

§ 3. Børn og unge under 18 år, der ønsker et andet tandplejetilbud end det, kommunalbestyrelsen vederlagsfrit stiller til rådighed, kan vælge at modtage børne- og ungdomstandpleje i privat tandlægepraksis efter eget valg eller ved en anden kommunes tandklinik, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommunen yder tilskud til tandpleje til børn under 16 år, der modtager børnetandpleje i privat tandlægepraksis, hvor dette ikke er en del

af det tilbud, som kommunalbestyrelsen stiller vederlagsfrit til rådighed. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til tilskud samt om tilskuddets størrelse.

Stk. 3. For børn og unge under 18 år, der vælger tandpleje ved en anden kommunes tandklinik, der er dyrere end børne- og ungdomstandplejen i bopælskommunen, kan behandlerkommunen opkræve en egenbetaling, der svarer til forskellen mellem den gennemsnitlige udgift pr. barn i den kommunale tandpleje i henholdsvis behandlerkommunen og bopælskommunen.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at skifte mellem kommunal klinik tandpleje og privat tandlægepraksis samt om adgangen til at modtage tandplejetilbuddet ved en anden kommunes tandklinik.«

2. I § 5, *stk. 1*, ændres »jf. §§ 2 og 4« til: »jf. §§ 2, 3 og 4«.

3. § 11 affattes således:

»§ 11. Kommunerne afholder de udgifter, der er forbundet med den kommunale børne- og ungdomstandpleje i henhold til §§ 2 og 3.

Stk. 2. For børn og unge, der modtager tandpleje ved en anden kommunens tandklinik, jf. § 3, *stk. 3*, betaler bopælskommunen behandlerkommunen et beløb, der svarer til bopælskommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i børne- og ungdomstandplejen. Betalingen kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til behandlerkommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i den kommunale tandpleje. Indenrigs- og sundheds-

ministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunal betaling samt opkrævning af egenbetaling efter § 3, stk. 3.«

4. I § 13 ændres »§§ 2 og 4 i denne lov« til: »§§ 2, 3, 4, 4a, 6a, 6b, 6c og 6d i denne lov«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 2003.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft på Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget – samt hovedindhold

Formålet med lovforslaget er at skabe større valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen både for borgerne og for kommunerne. Der er ikke med forslaget sket indholdsmæssige ændringer vedrørende opgaverne i den kommunale børne- og ungdomstandpleje.

Kommunalbestyrelsens pligt til at tilbyde vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje til alle børn og unge under 18 år er også efter forslaget uændret.

Forslaget skal skabe øget valgfrihed for børn/forældre i børnetandplejen. I dag må forældre til børn under 16 år, der ønsker privat tandlægepraksis i stedet for kommunens tilbud på kommunal klinik, melde barnet ud af den kommunale tandpleje og selv afholde udgifterne til barnets tandpleje. Der er ikke hjemmel i sygesikringsloven til at yde tilskud til børn, der er omfattet af det kommunale tandplejetilbud, men som er udmeldt af børnetandplejen.

Efter forslaget vil disse forældre kunne vælge at modtage børnetandpleje hos praktiserende tandlæge efter eget valg. Barnets bopælskommune bliver efter forslaget forpligtet til at betale et tilskud til forebyggende og behandlende tandpleje ved valg af privat tandlægepraksis.

Den adgang, som unge på 16 og 17 år i dag har til selv at vælge, om de ønsker at modtage det kommunale tandplejetilbud vederlagsfrit på kommunal klinik i bopælskommunen eller hos privat praktiserende tandlæge efter eget valg, opretholdes i forslaget.

I de kommuner, hvor kommunalbestyrelsen vælger at tilrettelægge børnetandplejen hos praktiserende tandlæger (praksiskommuner), vil tandplejen ligesom i dag fortsat være vederlagsfri for børn/forældre, der samtidig selv – som i dag – frit vil kunne vælge tandlæge.

Lovforslaget skaber også øget valgfrihed på tværs af kommunegrænsen. Børn/forældre kan efter forslaget vælge at modtage børnetandpleje ved en anden

kommunes tandklinik. Et beløb, der er fastlagt ud fra bopælskommunens udgiftsniveau i den kommunale børne- og ungdomstandpleje vil ved et sådant valg følge barnet til hel eller delvis betaling af børnetandplejen i den valgte kommune.

Forslaget kan indebære en egenbetaling, hvis forældrene vælger en kommune, der har et højere pris- og serviceniveau i børnetandplejen end bopælskommunen, idet forskellen mellem behandlerkommunens og bopælskommunens gennemsnitlige udgift pr. barn til børnetandpleje kan pålægges forældrene. Forslaget skal sikre, at bopælskommunen ikke påføres merudgifter som følge af borgerens valg af et dyrere serviceniveau i en anden kommune.

Med lovforslaget får kommunalbestyrelsen fuld frihed til at beslutte, hvordan man vil tilrettelægge børne- og ungdomstandplejen. Kommunalbestyrelsen kan i dag i medfør af § 3 i lov om tandpleje m.v., (Folketingstidende 1985-86, FF sp. 3636, 4780, 12094, 12498. Till. A sp. 2445. Till. B sp. 2151. Till. C sp. 1021) selv beslutte, om den ønsker at tilrettelægge tandplejen på kommunale klinikker eller i privat tandlægepraksis, hvor forældrene frit kan vælge tandlæge. Med forslaget får kommunalbestyrelsen endvidere mulighed for at udlicitere børne- og ungdomstandplejen og indgå aftale med én eller flere tandlæger om varretagelse af opgaven.

Lovforslaget omfattes af lovovervågning. Det er som led heri bl.a. hensigten efter en treårig periode at udarbejde en redegørelse, der vil blive sendt i høring hos de myndigheder og organisationer, der har været hørt over lovforslaget. Redegørelsen vil sammen med høringssvarene blive fremsendt til Folketingets Sundhedsudvalg. Det er hensigten, at overvågningen skal fokusere på:

- i hvilket omfang kommunalbestyrelserne har valgt at udlicitere den kommunale børne- og ungdomstandpleje
- i hvilket omfang børn/forældre har benyttet sig af muligheden for valg af privat tandlægepraksis med tilskud på 65 %

– i hvilket omfang børn/forældre har benyttet sig af adgangen til at vælge tandpleje ved en anden kommunes tandklinik.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Ved opgørelse af de kommunale udgifter er lagt til grund, at kommunerne med udmøntning af forslaget i en ny bekendtgørelse bliver forpligtet til at yde et tilskud på 65 % til forebyggende og behandlende tandpleje til børn/forældre, der vælger at modtage det kommunale tandplejetilbud i privat tandplejepraksis.

En gennemførelse af den større valgfrihed i forslaget skønnes under de angivne forudsætninger umiddelbart at medføre merudgifter for klinik kommunerne i forhold til børn, der i dag er udmeldt af børnetandplejen, og som må formodes at tilslutte sig ordningen med 65 % tilskud. Til gengæld vil kommunerne under ét opnå en mindreudgift vedr. den gruppe børn, der i dag modtager vederlagsfri børnetandpleje, men som

fremover vil vælge at gå i privat tandlægepraksis med et tilskud på 65 %.

En gennemførelse af lovforslaget skønnes samlet set ikke at medføre merudgifter for kommunerne.

Der er ikke i de økonomiske beregninger taget hensyn til mulige besparelser for kommunerne som følge af, at det efter lovforslaget bliver muligt at udlicitere børnetandplejen.

Lovforslaget har ingen væsentlige administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.

Forslaget har ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

3. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

4. Høring

Lovforslaget er sendt i høring hos relevante organisationer, myndigheder samt de kommunale parter.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for staten	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner	Mindreudgifter for kommunerne vedr. gruppen af børn, der overgår fra vederlagsfri behandling til 65 % tilskud.	Merudgifter for kommunerne vedr. den gruppe børn, der i dag er udmeldt af børnetandplejen. Hertil kommer en beskeden merudgift til administration.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er ikke med forslaget sket ændringer i den kommunale forpligtelse til at sikre alle børn og unge under 18 år adgang til vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje.

Kommunerne er også fortsat forpligtet til at færdiggøre påbegyndte behandlinger, selv om den unge er fyldt 18 år, jf. forslaget § 2, stk. 2. Forslagets § 2, stk. 1 og 2, svarer således til den gældende tandplejelovs § 2, stk. 1 og 3.

Forslagets § 2, stk. 3, erstatter gældende lovs § 3, der i dag fastlægger kommunernes adgang til at organisere den kommunale tandpleje.

Ifølge tandplejelovens § 3 er det op til kommunalbestyrelsen at beslutte, om børne- og ungdomstandplejen skal varetages på kommunale klinikker med kommunalt ansat tandplejepersonale eller i privat tandlægepraksis, hvor det er de privat praktiserende tandlæger, der udfører opgaven (praksiskommuner). Kommunalbestyrelsen kan også tilrettelægge sin børne- og ungdomstandpleje således, at kommunen både anvender offentlige klinikker og praktiserende tandlæger. Den kommunalt tilrettelagte tandpleje er i alle tilfælde gratis for forældrene, der endvidere, når kommunen har besluttet at bruge privat tandlægepraksis, frit kan vælge mellem alle praktiserende tandlæger, der har tilsluttet sig en overenskomst indgået mellem Kommunernes Landsforening og Dansk Tandlægeforening (BUT-overenskomsten), hvilket hovedparten af de praktiserende tandlæger har.

Kommunalbestyrelsen har imidlertid ikke i dag mulighed for at udlicitere børne- og ungdomstandplejen og indgå aftale med én eller flere tandlæger om varetagelse af opgaven. Forslagets § 2, stk. 3, der erstatter gældende lovs § 3, vil gøre en udlicitering mulig, idet bestemmelsen understreger, at kommunalbestyrelsen får fuld frihed til at beslutte, hvordan opgaverne i børne- og ungdomstandplejen skal løses.

Kommunalbestyrelsen har fortsat ansvaret for opgavens løsning, selv om der indgås aftale med en eller flere tandlæger om opgavevaretagelsen (udlicitering). Kravene til indholdet af det kommunale tandplejetilbud er også de samme, hvad enten tandplejen ydes på offentlig klinik eller i privat tandlægepraksis.

Af forslagets § 2, stk. 4, følger, at de 16-17 årige bevarer den adgang, de i dag har til vederlagsfri tandpleje, når de vælger privat tandlægepraksis, uanset om kommunalbestyrelsen vælger at tilrettelægge tandplejen på kommunal klinik eller indgår aftale med en eller flere tandlæger om opgaven (udlicitering). Ligeledes vil de 16-17 årige efter forslaget bevare den ret, de har i dag til at vælge behandling på bopælskommunens tandklinik, hvis en sådan findes, selv om kommunalbestyrelsen har valgt at tilrettelægge ungdomstandplejen i privat tandlægepraksis. Vælger de 16-17 årige behandling ved en anden kommunes tandklinik, er de omfattet af forslagets § 3, stk. 3, og der vil i disse tilfælde kunne blive tale om en egenbetaling.

Med forslagets § 3, stk. 1, vil forældre, der ønsker at lade deres barn behandle af en privatpraktiserende tandlæge, ikke længere være nødt til at melde deres barn ud af den kommunale tandpleje, men kan vælge at modtage børnetandpleje i privat tandlægepraksis. Valg af privat praksis gælder det samlede tandplejetilbud.

Efter forslagets § 3, stk. 2, vil forældre, der vælger dette, have ret til et tilskud fra kommunen til barnets forebyggende og behandlende tandpleje. De nærmere regler vedrørende tilskuddets størrelse samt adgangen til tilskud fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren. Det er hensigten, at tilskuddets størrelse skal svare til det tilskud, unge i alderen 18-25 år modtager i sygesikringstandplejen (p.t. 65 %) til regelmæssig diagnostisk undersøgelse (forebyggende ydelse).

I henhold til § 2, stk. 3, i bekendtgørelse om tandpleje (bekg. nr. 205 af 22. marts 2001), som er udstedt i medfør af lov om tandpleje, kan kommunens betaling for tandregulering og andre særligt kostbare behandlingsydelser til 16-17 årige, som har valgt privat tandlægepraksis, gøres betinget af, at kommunalbestyrelsen forinden har godkendt iværksættelsen samt det af tandlægen afgivne behandlingstilbud. Der er i forslagets § 3, stk. 2, 2. pkt. hjemmel til, at en lignende bestemmelse kan indføres for så vidt angår behandlingen af de 0-15 årige, der vælger privat tandlægepraksis.

Forslagets § 3, stk. 1, giver endvidere mulighed for at vælge børnetandpleje på tværs af kommunegrænsen, idet børn og unge under 18 år får adgang til at vælge tandbehandling ved en anden kommunes tandklinik. Et beløb fastlagt ud fra bopælskommunens udgiftsniveau i den kommunale børne- og ungdomstandpleje vil i disse situationer følge barnet til betaling af børnetandpleje i den valgte kommune.

Da det fortsat er bopælskommunen, der har forpligtelsen til at yde tandplejen, jf. forslagets § 2, stk. 1, vil behandlerkommunen have ret til betaling af udgifter fra bopælskommunen, når kommunen modtager børn fra andre kommuner, jf. bemærkningerne til nr. 3 (§ 11, stk. 2). Betalingsforslaget skal - ud fra skat/service tanken - sikre, at bopælskommunen ikke påføres merudgifter som følge af borgerens valg af et dyrere serviceniveau i en anden kommune. Dette forslag kan derfor indebære en egenbetaling, hvis forældre vælger en kommune, der har et højere udgifts- og serviceniveau i børnetandplejen end bopælskommunen, idet forskellen mellem behandlerkommunens og bopælskommunens gennemsnitlige udgift pr. barn til børnetandpleje efter § 3, stk. 3, kan pålægges forældrene.

Da lovforslaget giver alle forældre ret til at vælge tandpleje i en anden kommune, end der hvor de bor, uanset hvilken begrundelse, der ligger bag valget, er der ikke længere behov for at opretholde den særregel, der i dag i medfør af bekendtgørelse om tandpleje § 1, stk. 2, skal sikre, at børn og unge, der flytter kommune, men bevarer skolegangen i fraflytningskommunen, også har ret til at vælge fortsat at modtage børne-

tandpleje sammen med deres skolekammerater i friflytningskommunen. I dag refunderer bopælskommunen i disse tilfælde et beløb, der svarer til skolekommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i børne- og ungdomstandplejen. Med forslaget bliver disse børn ligestillet med andre børn, der vælger tandpleje uden for bopælskommunen, hvilket kan indebære, at forældrene, hvis skolekommunen har et højere udgifts- og serviceniveau i børnetandplejen end bopælskommunen, kan blive pålagt en egenbetaling.

Adgangen til at vælge tandpleje ved en anden kommunes tandklinik omfatter det fulde tandplejetilbud og skønnes kun at blive benyttet af et begrænset antal børn/forældre.

Forslagets § 3, stk. 4 indeholder en bemyndigelse til indenrigs- og sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler vedrørende valg af tilhørsforhold samt adgang til behandlerskift. Der vil her bl.a. skulle tages stilling til, hvor tit der skal være adgang til at ændre tilhørsforhold, hvis man skal sikre »et sammenhængende patientforløb«.

Samme bestemmelse bemyndiger også ministeren til at fastsætte nærmere regler, der i særlige tilfælde giver kommunerne mulighed for at afvise børn og unge fra andre kommuner, f.eks. af kapacitetsmæssige årsager.

Til nr. 2

Ændringen af § 5, stk. 1, er en konsekvens af, at den kommunale børne- og ungdomstandpleje efter forslaget vil være reguleret både i § 2 og § 3.

Til nr. 3

Forslagets § 11, stk. 1, svarer til den gældende tandplejelovs § 11, der fastslår, at udgifterne forbundet med den vederlagsfri forebyggende og behandlede børne- og ungdomstandpleje, påhviler primærkommunerne, jf. forslagens § 2, stk. 1. Det er ligeledes primærkommunerne, der er forpligtet til at udrede det tilskud, som forældre efter forslagens § 3, stk. 2, har ret til, når de vælger at modtage det kommunale børnetandplejetilbud hos praktiserende tandlæge. Bestemmelsens stk. 1 indeholder derfor en henvisning både til § 2 og § 3.

Forslagets § 11, stk. 2, skal medvirke til at sikre, at bopælskommunen ikke påføres merudgifter, når børn

og unge vælger tandpleje ved en anden kommunes tandklinik. Derfor er den betalingsmodel, der er lagt til grund i lovforslaget, baseret på bopælskommunens udgiftsniveau i den kommunale børne- og ungdomstandpleje. Bopælskommunen vil således skulle betale et beløb til behandlerkommunen, der svarer til den gennemsnitlige udgift pr. barn i børne- og ungdomstandplejen i bopælskommunen. Beløbet kan dog aldrig udgøre mere end behandlerkommunens gennemsnitlige udgift i børne- og ungdomstandplejen.

Forslagets § 11, stk. 2, 3. pkt. indeholder hjemmel til, at indenrigs- og sundhedsministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om mellemkommunal betaling samt egenbetaling efter forslagens § 3, stk. 3. Bestemmelsen indeholder også bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler vedrørende opgørelse af de gennemsnitlige udgifter i børne- og ungdomstandplejen.

Til nr. 4

Indenrigs- og sundhedsministeren kan i dag godkende forsøg med nye organisations- og behandlingsformer, ændrede tilskud og ændrede honoreringssystemer inden for den kommunale børne- og ungdomstandpleje, omsorgstandplejen og sygesikringstandplejen. Med ændringen bliver det også muligt for ministeren at godkende forsøg inden for amtstandplejen.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. august 2003.

Til § 3

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland.

For Færøernes vedkommende kan loven sættes i kraft ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

For Grønlands vedkommende er kompetencen til at fastsætte regler inden for sundhedslovgivningen overgået til hjemmestyrets myndigheder, jf. § 1 i lov nr. 369 af 6. juni 1991 om sundhedsvæsenet i Grønland. Ønsker Grønlands Hjemmestyre regler af tilsvarende indhold gennemført i Grønland, må dette ske ved landstingsforordning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre alle børn og unge under 18 år med bopæl i kommunen adgang til vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje.

Stk. 2. Unge på 16 og 17 år kan selv vælge, om de ønsker at modtage det kommunale tandplejetilbud på kommunal klinik eller hos privat praktiserende tandlæge, jf. dog stk. 3 og § 3.

Stk. 3. Behandlinger, der påbegyndes i den kommunale tandpleje, skal færdiggøres i denne.

§ 3. Den kommunale tandpleje skal tilbydes enten på offentlige klinikker eller hos praktiserende tandlæger, med hvilke kommunalbestyrelsen indgår aftale.

Lovforslaget

§ 1

I lov om tandpleje m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 175 af 19. marts 2001, foretages følgende ændringer:

1. §§ 2 og 3 affattes således:

»§ 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre alle børn og unge under 18 år med bopæl i kommunen adgang til vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for færdiggørelse af påbegyndte behandlinger ud over det fyldte 18. år.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvordan man nærmere vil tilrettelægge tandplejetilbuddet i henhold til stk. 1, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Unge på 16 og 17 år har ret til vederlagsfri ungdomstandpleje i privat tandlægepraksis efter eget valg. Selv om kommunalbestyrelsen har besluttet at tilrettelægge tandplejen for unge på 16 og 17 år hos praktiserende tandlæger, kan disse unge i stedet vælge at modtage det kommunale tandplejetilbud på kommunal klinik, såfremt kommunen har oprettet en sådan.

§ 3. Børn og unge under 18 år, der ønsker et andet tandplejetilbud end det, kommunalbestyrelsen vederlagsfrit stiller til rådighed, kan vælge at modtage børne- og ungdomstandpleje i privat tandlægepraksis efter eget valg eller ved en anden kommunes tandklinik, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommunen yder tilskud til tandpleje til børn under 16 år, der modtager børnetandpleje i privat tandlægepraksis, hvor dette ikke er en del af det tilbud, som kommunalbestyrelsen stiller vederlagsfrit til rådighed. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til tilskud samt om tilskuddets størrelse.

Bilag til f. t. l. vedr. tandpleje m.v.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 5. Regler om omfanget af og kravene til den kommunale tandpleje, jf. §§ 2 og 4, fastsættes af sundhedsministeren.

§ 11. Kommunerne afholder de udgifter, der er forbundet med den kommunale tandpleje i henhold til § 2.

§ 13. Sundhedsministeren kan godkende, at der iværksættes forsøg med nye organisations- og behandlingsformer, ændrede tilskud og ændrede honoreringssystemer, hvorved reglerne i §§ 2 og 4 i denne lov samt reglerne om tilskud til tandpleje i lov om offentlig sygesikring kan fraviges.

Stk. 3. For børn og unge under 18 år, der vælger tandpleje ved en anden kommunes tandklinik, der er dyrere end børne- og ungdomstandplejen i bopælskommunen, kan behandlerkommunen opkræve en egenbetaling, der svarer til forskellen mellem den gennemsnitlige udgift pr. barn i den kommunale tandpleje i henholdsvis behandlerkommunen og bopælskommunen.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at skifte mellem kommunal klinik tandpleje og privat tandlægepraksis samt om adgangen til at modtage tandplejetilbuddet ved en anden kommunes tandklinik.«

2. I § 5, *stk. 1*, ændres »jf. §§ 2 og 4« til: »jf. §§ 2, 3 og 4«.

3. § 11 affattes således:

»§ 11. Kommunerne afholder de udgifter, der er forbundet med den kommunale børne- og ungdomstandpleje i henhold til §§ 2 og 3.

Stk. 2. For børn og unge, der modtager tandpleje ved en anden kommunens tandklinik, jf. § 3, *stk. 3*, betaler bopælskommunen behandlerkommunen et beløb, der svarer til bopælskommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i børne- og ungdomstandplejen. Betalingen kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til behandlerkommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i den kommunale tandpleje. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunal betaling samt opkrævning af egenbetaling efter § 3, *stk. 3*.«

4. I § 13 ændres »§§ 2 og 4 i denne lov« til: »§§ 2, 3, 4, 4a, 6a, 6b, 6c og 6d i denne lov«.

Til lovforslag nr. L 170. Skriftlig fremsættelse (26. februar 2003)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v. (Større valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen).

(Lovforslag nr. L 170).

Formålet med lovforslaget er at skabe større valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen både for borgerne og for kommunerne.

Forslaget betyder, at forældre til børn under 16 år, der ønsker et andet tandplejetilbud til deres barn, end det kommunen vederlagsfrit stiller til rådighed, får ret til et tilskud fra kommunen på 65 % til forebyggende og behandlende tandpleje hos en praktiserende tandlæge, som de selv vælger.

I dag må forældre til børn under 16 år, der ønsker privat tandlægepraksis i stedet for kommunens tilbud på kommunal klinik, melde barnet ud af den kommunale tandpleje og selv afholde udgifterne til barnets tandpleje.

Den adgang, som unge på 16 og 17 år har i dag til selv at vælge, om de ønsker at modtage vederlagsfri tandpleje på kommunal klinik eller hos praktiserende tandlæge efter eget valg, opretholdes i forslaget. Der vil således ikke i disse tilfælde blive tale om en egenbetaling for denne gruppe unge.

Lovforslaget skaber også øget valgfrihed på tværs af kommunegrænsen. Børn og unge under 18 år kan således vælge at modtage det kommunale tandplejetilbud ved en anden kommunes tandklinik. Et beløb, der er fastlagt ud fra bo-

pælskommunens udgiftsniveau i børne- og ungdomstandplejen, vil ved et sådant valg følge barnet eller den unge til hel eller delvis betaling af tandplejen i den valgte kommune.

Forslaget giver samtidig kommunerne fuld frihed til at beslutte, hvordan de vil tilrettelægge det gratis tandplejetilbud til børn og unge. Med forslaget får kommunalbestyrelsen således også mulighed for at udlicitere børne- og ungdomstandplejen og indgå aftale med én eller flere tandlæger om varetagelse af opgaven, hvad den ikke kan i dag.

Kommunalbestyrelsen har fortsat ansvaret for opgavens løsning, selv om der indgås aftale med en eller flere tandlæger om opgaven (udlicitering).

Jeg vil gerne understrege, at kommunerne fortsat er forpligtet til at give alle børn og unge op til 18 år et gratis kommunalt tandplejetilbud. Og de kommunale opgaver på området er også de samme, som de er i dag.

Den øgede fleksibilitet for kommunerne, som lovforslaget medfører, indebærer således ikke en svækkelse af kommunernes forpligtelser eller borgernes rettigheder på området.

Jeg synes, vi har en god børnetandpleje i dag med en tilslutning på mere end 99 %. Men jeg finder også, at den øgede valgfrihed for borgerne, der i disse år gennemføres på andre områder, bør gennemføres i børnetandplejen, så de forældre, der af en eller anden grund ønsker at tage deres barn med til egen tandlæge eller at vælge en anden kommunes tandklinik, får denne mulighed, uden at de selv skal betale hele udgiften.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.